

Mennogemeente te Onverwacht in Para
Kennedyweg 26
telefoon 352045 / 7599294 / 7151535
email: mennocommunity@gmail.com
website: <http://theoloog.wixsite.com/mennogemeente>
<https://www.facebook.com/SurinaamseOnlineGemeente>

28 juli 2020
Nieuwsbrief 7

Mennobode

Geef de hoop nooit op!

Lieve mensen en kinderen,

Allereerst wil ik alle kinderen, die over zijn hartelijk geluk wensen en be-
moedigen om volgend jaar weer goed hun best te doen, opdat zij weer
over kunnen gaan. Ik wil ook de kinderen troosten, die zijn blijven zitten.
Een aantal van hen was zeker overgegaan, als de scholen niet maanden
dicht waren geweest, want een aantal kinderen haalt altijd in het eerste
kwartaal lage cijfers, om deze bij de volgende rapporten op te halen, maar
daarvoor was dit jaar geen mogelijkheid en daardoor zijn er meer kin-
deren blijven zitten dan anders het geval zou zijn. Ik wil jullie zeggen, dat
jullie hieruit kunt leren, dat de toekomst altijd onzeker is en dat het be-
langrijk is op alle momenten goed te presteren, omdat je niet weet wat in
de komende tijd zal gebeuren.

Dat is trouwens wat iedereen kan leren uit de coronatijd, dat het belang-
rijk is op het moment te leven en er iets goeds van te maken. Niemand kan
het leven overzien, alleen God, want die weet natuurlijk wel wat morgen
gaat gebeuren. Veel mensen hebben de gewoonte om bepaalde goede
voornemens uit te stellen en dan zeggen zij: Nu heb ik nog geen tijd, maar
later zal ik dat doen. Maar het moeilijke is, dat je nooit weet welke kansen
je later zult hebben. Er is alleen één zekerheid, die we wel hebben en dat
is, dat God in alle tijden naar onze gebeden luistert en ons antwoord geeft.

Wij zijn niet de eerste mensen, die moeilijke tijden meemaken. In alle tij-
den en in alle eeuwen zijn er altijd veel mensen geweest, die het moeilijk
hadden, misschien vanwege oorlog, of vanwege de pest of de Spaanse
griep, of vanwege een aardbeving of een tsunami, of vanwege een financi-
ële crisis, of vanwege werkeloosheid, of noem maar op. Maar in alle tijden
en in alle landen is gebeden en steeds gaf God antwoord. In alle tijden zijn

er ook kinderen geweest, die niet altijd
hun school konden afmaken, Maar het
belangrijkste was niet dat, maar dat ze
ervoor kozen om iets goeds met hun
leven te doen en God te dienen en dat
kan ook in alle tijden. Dus laten we niet
kijken naar wat niet kan, maar naar wat
wel kan. En laten we zoeken naar wat de
Bijbel ons leert.

Ds. J.F.P. Gaaikema.

Geloof in jezelf,
geloof in
de mogelijkheden
die God geeft.
Geloof in de mensen
en kinderen
om jou heen.
Samen en
geïnspireerd
door God
kunnen wij
er iets goeds
van maken!

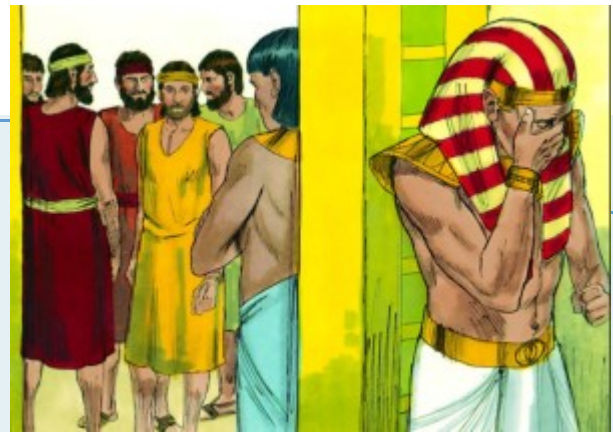
IN DIT NUMMER

Geef de hoop niet op	1
Benjamin, de zoon van Jacob een verhaal uit de Bijbel	2
Kindergebeden	3
We houden hoop	3

BENJAMIN, DE ZOON VAN JACOB, EEN VERHAAL UIT DE BIJBEL

Mijn leven is niet goed begonnen en mijn kinderjaren waren niet leuk, want mijn moeder is bij mijn geboorte overleden. Daarom was niemand echt blij met mij. Ja, mijn moeder was blij. Die heeft me nog gezien. Vlak daarna is ze heengegaan. Mijn vader hield te veel van mijn moeder en daarom kon hij niet blij met mij zijn, want ik was de oorzaak van haar dood. Mijn broer Jozef speelde soms met mij, maar hij miste zijn moeder ook.

Op hem kon ik wel een beetje rekenen en verder was daar tante Lea, die als een moeder voor mij was. In mijn jeugd was er veel verdriet. Mijn vader zag mij niet echt staan. Hij dacht alleen aan mijn overleden moeder en aan haar eerste zoon Jozef, die was zijn lieveling. Ik voelde mij altijd een beetje een buitenbeentje. Ik was veel jonger dan mijn broers en ik hoorde er net niet echt bij. De enige die heel zorgzaam tegen mij deed, was mijn zus Dina. Zij hield van mij. Zij was ook een buitenstaander, want zij was de enige zus.

Dit veranderde allemaal pas, toen mijn broer Jozef naar wat mijn grote broers vertelden door een wild dier verscheurd was. Ja, toen was er weer veel verdriet, want mijn vader was heel bedroefd om de dood van Jozef, maar daarna ging hij toch anders me mij om. Ik was het enige kind van mijn moeder dat nog leefde en daardoor werd ik een beetje zijn lieveling. Maar dat was ook niet altijd fijn, want ik mocht niets. Hij wilde nooit dat ik ergens heenging, want hij was altijd bang, dat mij iets zou overkomen. Hij wilde niet mij ook nog kwijtraken. Ja, en toen kwam er hongersnood. En mijn broers reisden naar Egypte om daar eten te kopen, want we hadden gehoord, dat daar wel meel te koop was. En ze kwamen terug met veel eten, maar zonder Simeon. Die was door de Onderkoning opgesloten. En de Onderkoning had gezegd, dat zij spionnen waren. En alle broers hadden 3 dagen in de gevangenis gezeten. En de Onderkoning had gezegd, dat hij alleen geloofde, dat ze geen spionnen waren, als ze hun jongste broer meenamen. Maar mijn vader wilde mij niet laten gaan. Hij was bang mij te verliezen. Dus mijn broers bleven voorlopig thuis.

Maar op een bepaald moment was het eten bijna op en mijn broers wilden weer naar Egypte reizen, maar nu moesten zij mij meenemen, want de Onderkoning in Egypte had gezegd, dat ze alleen bij hem iets konden kopen, als ze hun jongste broer ook meenamen. En mijn vader wilde het niet, want hij was bang, dat mij iets zou overkomen. Ik wilde wel, want het leek mij best een leuk avontuur om zo'n verre reis te maken. Mijn vader zei nee. Maar er was echt niets meer te eten en na een aantal dagen gaf mijn vader toe, ook omdat mijn broer Ruben zei, dat hij garant voor mij stond en zou zorgen, dat ik weer thuiskwam. Ik mocht mee. Ik was zo blij!

De reis viel niet mee, want we hadden onderweg eigenlijk bijna niets te eten, maar we wisten, dat daar in Egypte genoeg zou zijn en uit dat visioen putten wij kracht. We reisden ook een stuk door de woestijn van oase naar oase. Ik vond de reis machtig interessant. Uiteindelijk kwamen wij in Egypte aan en de Onderkoning liet ons zelfs eten in zijn huis. Maar toen we weer terug gingen naar huis, werden we achtervolgd door zijn ruiters en die zeiden, dat iemand van ons de drinkbeker van de Onderkoning gestolen had. Wij wisten van niets, maar zij vonden deze drinkbeker in mijn zak met meel. Ik had deze drinkbeker echt niet gestolen en ik begreep niet hoe dit kon. Echter de Onderkoning wou mij als slaaf in Egypte houden. Ik maakte mij grote zorgen, ook omdat ik niets gedaan had.

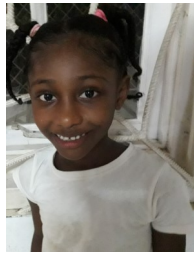
We stonden daar voor die Onderkoning en ik was bang, maar Juda pleitte voor mij en die zei, dat mijn vader zeker zou sterven, als ik niet meekwam en toen stuurde de Onderkoning al zijn werkers weg en begon hij te huilen en vertelde hij, dat hij onze broer Jozef was. Ik wist niet wat ik hoorde, want ik wist niet anders dan dat mijn broer Jozef dood was. Ik kon het bijna niet geloven. Maar toen werd alles anders. En ik was zo blij. Dit had ik nooit verwacht. Mijn eigen broer, de enige met dezelfde moeder. We hebben elkaar omhelsd. Ik moest ook huilen. Ik vond het geweldig, dat ik mijn broer terug had. Ik voelde mij opeens ongelofelijk gelukkig!

J.G.

KINDERGEBEDEN

God,
Ik bid voor deze dag:
Laat niemand ziek worden
en laat niemand dood gaan.
God, ik houd van U.
God, ik bid voor mijn moeder.
En ik bid ook,
dat als wij plantjes planten,
dat ze niet doodgaan,
maar groeien
en groenten geven.
Amen.

Stephanie (6 jaar)

God,
Ik bid voor alle mensen,
die hier naar de kerk komen,
en ik bid,
dat alles goed met hen gaat.
En laten zij een veilige plek
vinden om daar te gaan zijn
totdat de coronaziekte weer klaar is.
En ik bid voor mijn moeder en mijn oma,
dat U hen zegent.
Amen.

Ciara (9 jaar)

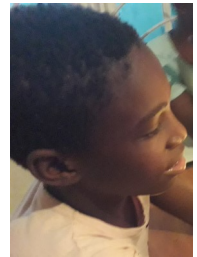
God van liefde,
Ik bid,
dat u mensen beschermt
tegen het coronavirus
Ik bid,
dat de zieke patiënten
beter kunnen worden
Ik bid ook,
dat de kinderen
die straks examen doen
kunnen slagen.
Ik bid ook, dat de kinderen,
die zijn blijven zitten,
volgend jaar over gaan,
Ik bid ook voor de kinderen
die over zijn,
dat ze volgend jaar
goed hun best doen,
zodat ze weer over kunnen gaan.
Amen.

Sherino (10 jaar)

Lieve God,
Ik dank u voor deze dag
Ik bid,
dat het goed
met alle
coronapatiënten gaat,
Ik bid voor vrede
in de hele wereld
en voor vrede in huis.
Amen

Chireno (11 jaar)

We houden hoop!

In onze dienst van vandaag lazen wij het verhaal van Benjamin, dat ook in deze Nieuwsbrief staat, en al lijkt het een verhaal over een kind dat niet gelukkig is, uiteindelijk is het een verhaal van hoop. Al heeft Benjamin een ongelukkige jeugd, uiteindelijk vindt hij wel zegen en geluk onder Gods leiding. Als wij vragen aan de Heer om leiding te geven aan ons leven, dan kan hij zaken die niet goed lijken in goede banen leiden. Of zoals het staat in de brief van Paulus aan de Romeinen hdst 8 vs 28:

We weten,, dat God alle dingen doet meewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voor-nemen geroepen zijn.

Laten we niet letten op alle tegenslagen. Laten we ook niet in de put raken van alles wat niet goed gaat in ons leven of van wat niet goed gaat in de wereld, maar laten we hoop hebben, dat God alles kan gebruiken om voor ons het leven weer ten goede te keren.

